

РЕШЕНИЕ

№ 45

гр. Бургас, 29.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Павел Ал. Ханджиев

Членове: Илияна Т. Балтова
Янко Н. Новаков

при участието на секретаря Петя Ефт. Помакова
като разгледа докладваното от Павел Ал. Ханджиев Въззивно гражданско дело № 20232000500454 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 258 и сл. ГПК.

С решение № 859 от 19.07.2023 г., постановено по гр.д. № 1774/2022 г. по описа на Окръжен съд – Бургас:

(1) е осъдено "Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг: Живот и Здраве" АД да заплати на Г. Х. Р. сумата 14 000 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди – претърпени болки, стрес и страдания, вследствие на ПТП от 30.05.2020 г., причинено от Г. А. А., като водач на МПС, заедно със със законната лихва от 28.09.2022 г. до пълното изплащане на сумата, като е отхвърлен като неоснователен искът на страната за обезщетение в размер на 26 000 лв.;

(2) е осъдено "Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг: Живот и Здраве" АД да заплати на Г. Г. А., ЕГН *****, чрез неговата майка и законен представител Г. Х. Р., сумата 2000 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди – претърпени болки, стрес и страдания, вследствие на ПТП от 30.05.2020 г., причинено от Г. А. А., като водач на МПС, заедно със със законната лихва от 28.09.2022 г. до пълното изплащане на сумата, като е отхвърлен искът за обезщетение в размер на 4000 лв.

Решението е постановено при участието на трето лице-помагач на ответната страна Г. А. А..

Постъпила е въззивна жалба против решението от ответника "Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг: Живот и Здраве" АД. Решението се обжалва в частта, с която въззивното дружество е осъдено да

заплати обезщетение за претърпени неимуществени вреди, както следва: за разликата над 11 000 лв. на Г. Х. Р. и за разликата над 1500 лв. на Г. Г. А..

Във въззивната жалба се твърди, че с платежни нареждания от 11.09.2023 г. на Г. Х. Р. и на Г. Г. А. било платено, както следва: обща сума от 12 682 лв. в полза на Г. Х. Р., образувана като сбор от 11 000 лв. – главница и 1682 лв. законна лихва върху главница за периода от 28.04.2022 г. до 11.09.2023 г.; както и обща сума в размер на 1729,36 лв. в полза на Г. Г. А., образувана като сбор от 1500 лв. главница и 229,36 лв. законна лихва върху главница за периода от 28.04.2022 г. до 11.09.2023 г. Поддържа се, че с изплащането на тези суми застрахователят е погасил изцяло дължимото в полза на ищите по делото застрахователно обезщетение.

В обжалваните части решението било неправилно поради нарушение на материалния закон, тъй като определеното от първоинстанционния съд обезщетение не съответствало на принципа на справедливост по чл. 52 ЗЗД и не кореспондирало със съдебната практика по сходни случаи. Необосновани били изводите на съда за степента на съпричиняване на вредоносния резултат от страна на Г. Р.. С оглед автотехническата експертиза съпричиняването било 50%, тъй като самата тя поставила в опасност своя живот и живота на детето си, като не използвала обезопасителен колан и не поставила Г. в обезопасително детско столче. Съдът не обсъдил всички събрани по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност. Недоказани останали и твърденията относно психологическото състояние на ищцата, а разпитаният свидетел бил пряко заинтересован от изхода на спора.

Иска се отмяна на решението в обжалваните части. В условията на евентуалност се иска намаляване размера на присъденото обезщетение, като се вземе предвид 50% съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищеца по делото. Претендират се разноски. Прилагат се писмени доказателства относно извършените плащания.

В срока по чл. 263 ГПК е постъпил отговор на въззивната жалба от Г. Х. Р., действаща в лично качество и като майка и законен представител на Г. Г. А., в който отговор се поддържа, че жалбата е неоснователна. Окръжен съд – Бургас изследвал подробно всички факти и обстоятелства, имащи значение за правилното решаване на делото, и постановил справедливо и правилно решение. Претендират се разноски.

Въззивната жалба е надлежно връчена на третото лице-помагач по делото Г. А. А., който в законоустановения срок не подава отговор по нея.

Бургаският апелативен съд, като взе предвид изложените съображения и доводи на страните, прецени събраните по делото доказателства и съобрази закона, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Въззивната жалба е подадена в определения от закона срок; от легитимирана да обжалва решението страна; срещу акт, подлежащ на обжалване, и отговаря на изискванията на закона за редовност, поради което с

определение на осн. чл. 267 ГПК е приета за разглеждане по същество.

Съдът е сезиран с преки искиове на осн. чл. 432 КЗ за обезщетение за неимуществени вреди заедно със законна лихва.

В исковата молба са изложени твърдения, че вследствие на ПТП, станало на 30.05.2020 г., предизвикано от водача на МПС Г. А., който управлявал автомобил, за който е била сключена застраховка “гражданска отговорност” с ответника-застраховател, ищците, като пътници в автомобила, получили физически увреждания, а в резултат на тях претърпели неимуществени. Ищците поискали извънсъдебно от застрахователя обезщетение за тези вреди и след като застрахователят отказал да плати, отправили искане до съда да бъде осъден ответникът-застраховател да им заплати обезщетение за неимуществени вреди в размер на 26 000 лв. за ищцата Г. Х. Р. и 4000 лв. за малолетния ищец Г. Г. А. заедно със законната лихва.

Ответникът-застраховател не оспорил наличието на застрахователно правоотношение, настъпването на ПТП и отправените от ищците застрахователни претенции. Възразил, че водачът не носел изключителна вина за настъпването на вредите. Пострадалите допринесли за настъпването на вредите, тъй като са пътували в автомобила без поставени обезопасителни колани. Оспорил твърденията за травми по вид, интензитет, характер и продължителност. Размерът на обезщетенията бил прекомерно завишен и не бил справедлив.

С обжалваното решение първоинстанционният съд приел, че са налице предпоставките за ангажиране отговорността на застрахователя, както и предпоставките за намаляване на обезщетението поради съпричиняване от страна на пострадалите и присъдил в полза на ищцата обезщетение за неимуществени вреди в размер на 14 000 лв. и в полза на малолетния ищец – в размер на 2000 лв. заедно със законната лихва върху обезщетенията за времето от 28.09.2022 г. до пълното изплащане на сумите.

Извършвайки служебна проверка съгласно чл. 269 ГПК, съдът констатира, че обжалваното решение е валидно, а в обжалваните части – допустимо.

По същество:

Във въззивното производство не се поддържа спор относно наличието на предпоставките за ангажиране отговорността на застрахователя, като ответник по преки искиове на осн. чл. 432 КЗ – противоправно деяние на водача на автомобила, в който са пътували ищците; нанесени на ищците физически травми, довели до неимуществени вреди от търпените болки и страдания и причинна връзка между деянието и вредите. Не се поддържа спор, че ищцата има право на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 11 000 лв., а ищецът – в размер на 1500 лв. До тези размери на присъдените обезщетения за неимуществени вреди първоинстанционното решение не се обжалва и е влязло в сила.

С оглед конкретните оплаквания на въззивниците във въззивната жалба спорен по делото пред настоящата инстанция остава само въпросът за размера на обезщетенията, в т.ч. обема на съпричиняването от страна на пострадалите на осн. чл. 51, ал. 2 ЗЗД. В тази част решението е правилно и на осн. чл. 272 ГПК настоящият състав препраща към мотивите му, които не е необходимо да повтаря.

В допълнение и по повод конкретните оплаквания във въззивната жалба:

Размерът на обезщетението за неимуществени вреди съдят съгласно чл. 52 ЗЗД трябва да определи по справедливост. Понятието “справедливост” е всякога свързано с преценката на обективно съществуващи конкретни обстоятелства, както и на общественото разбиране за справедливост на даден етап от развитието на обществото. Това разбиране е обусловено от обективните икономически условия в страната, индиция за които са нормативно определените лимити на застрахователните покрития.

За да определи паричния еквивалент на понесените от пострадалите Г. Р. и Г. А. страдания от получените физически увреждания, съдят съобрази техния брой, вид, характер, проведеното лечение, настъпилите усложнения и степента на възстановяване.

Ищцата, която е пътувала на предната дясна седалка в автомобила без поставен обезопасителен колан, с какъвто автомобилът е бил оборудван, е получила фрактура на латерален кондил на лява тибия (голям пищял) в резултат на директен удар, вероятно в арматурното табло. Носила е гипсова имобилизация 45 дни, а възстановяването е продължило между 4 и 5 месеца. Към момента на изготвяне на СМЕ ищцата е напълно възстановена от фрактурата. При катастрофата ищцата е получила и разкъсно-контузна рана с размера 10x5 см в горна трета на лява подбедрица.

Ищецът Г. А., който към момента на ПТП е бил на 8 години, е получил контузно-разкъсна рана в областта на челото над лява вежда около 4 см, засягаща кожа и подкожие, както и рана около 3 см непосредствено под ляво око, засягаща кожа без проникване към окото. Под местна анестезия е извършен дебридман на раните, след което целостта на кожата е възстановена с тъканно лепило. Вещото лице при прегледа е констатирало пълно възстановяване от раните с останали белези: над лява вежда около 3 см и ширина 3 мм и едва забележим белег около 1,5 см под лявото око.

Съобразявайки тези обстоятелства (вида и тежестта на нараняванията, проведеното лечение, сравнително бързото възстановяване и липсата на трайни последици за здравето на ищите) ведно с лимита на застрахователното покритие, индициращ икономическите условия към 2020 г., съдят намира, че обезщетения в размер на 21 000 лв. за ищцата и 3000 лв. за ищеца, приети от първоинстанционния съд, са справедливи и в никакъв случай не са прекомерни.

Основателно е възражението на застрахователя за съпричиняване на

вредоносния резултат от пострадалите. Настъпването на вредите се дължи както на противоправното поведение на водача на автомобила, така и на обстоятелството, че и двамата пострадали са пътували в автомобила без взети нормативно определените предпазни мерки. Ищцата е пътувала без поставен обезопасителен колан в нарушение на чл. 137а ЗДвП, а малолетното дете не е седяло в обезопасително столче, както изисква чл. 137в ЗДвП. Ако за двамата пътници бяха взети обезопасителни мерки, нараняванията им биха били по-леки. Ето защо намаляването на обезщетенията с $\frac{1}{3}$ поради съпричиняване на вредите на осн. чл. 51, ал. 2 ЗЗД е справедливо.

Поради съвпадане на изводите на инстанциите обжалваното решение следва да се потвърди.

При този изход на делото въззиваемите ищци имат право на сторените във въззивното производство разноски. На осн. чл. 38 от Закона за адвокатурата в полза на адвокат К. К., който им е оказал безплатна правна помощ и съдействие, ще се присъди адвокатско възнаграждение. При съобразяване на ниската степен на фактическа и правна сложност на делото, на обстоятелството, че защитата и представителството, осъществени от адв. К., се свеждат до изготвяне на лаконичен отговор на въззивната жалба и явяване в с.з., както и обжалваемият интерес (общо 3500 лв.) съдът преценява, че на адв. К. следва да се изплати възнаграждение в размер на общо 400 лв.

Мотивиран от изложеното, Бургаският апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 859 от 19.07.2023 г., постановено по гр.д. № 1774/2022 г. по описа на Окръжен съд – Бургас, в обжалваната част.

ОСЪЖДА "Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг: Живот и Здраве" АД, ЕИК 200299615, със седалище и адрес на управление: София, 1172, бул. Г. М. Димитров № 1, да заплати на адв. К. С. К. от АК – Бургас, с адрес на кантората: гр. Бургас, ул. Васил Левски № 16, офис 316, сумата 400 лв. – възнаграждение за оказани от него безплатна правна помощ и съдействие на Г. Х. Р. и Г. Г. А. в производството по в.гр.д. № 454/2023 г. по описа на Апелативен съд – Бургас.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____